

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **I. S.**, zastoupena JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou, se sídlem Karlovo náměstí 18, Praha 2, proti žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2012, č. j. MV-34634-3/SO-2012, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 20. 8. 2013, č. j. 46 A 35/2012 – 38,

t a k t o :

Návrh na **přiznání odkladného účinku** kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 20. 8. 2013, č. j. 46 A 35/2012 – 38, **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností žalobkyně napadla rozsudek Krajského soudu v Praze (dále „krajský soud“) ze dne 20. 8. 2013, č. j. 46 A 35/2012 – 38, kterým krajský soud rozhodl o zamítnutí její žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2012, č. j. MV-34634-3/SO-2012. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 16. 2. 2012, č. j. OAM-10392-18/PP-2011, kterým Ministerstvo vnitra rozhodlo o zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve věci žádosti žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu pro občany EU a jejich rodinné příslušníky.

Podanou kasační stížností žalobkyně uplatnila výhradu existence celé řady procesních pochybení v předcházejících fázích řízení. Současně navrhla přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ust. § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Učinila tak jedinou větou „Žádáme o odkladný účinek kasační stížnosti podle § 107 soudního řádu správního“, která nebyla žádným způsobem zdůvodněna, případně doplněna důkazními návrhy.

Podle ustanovení § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom se přiměřeně použijí ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. ve znění zákona č. 303/2011 Sb. (účinného od 1. 1. 2012) soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného

usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz k tomu též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1 As 17/2012, přístupné na www.nssoud.cz).

Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí. Podmínky přiznání odkladného účinku kasační stížnosti již ve své judikatuře Nejvyšší správní soud několikrát vyložil. Nejvyšší správní soud odkazuje například na svůj rozsudek ze dne 22. 7. 2013, č. j. 8 As 77/2012 – 25, ve kterém se uvádí: *„Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy. Je to přitom stěžovatel, na kom vázne břemeno tvrzení i důkazní stran důvodů pro přiznání odkladného účinku. Stěžovatel tedy musí brozbu nepoměrně větší újmy jednak dostatečně konkrétně tvrdit a jednak i náležitě doložit. Nejvyšší správní soud není povolán k tomu, aby za navrhovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.“*

Nejvyšší správní soud v daném případě nemohl přehlédnout, že pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalobkyně nesplnila základní podmínky, neboť se ani nepokusila unést povinnost tvrzení. Žalobkyně totiž neuvedla ve své kasační stížnosti žádné důvody, které by se vztahovaly k zákonným podmínkám pro přiznání odkladného účinku podle výše citovaných ustanovení (tzn. tvrzení „nepoměrně větší újmy“). Povinnost tvrzení je procesní povinností, kterou soud nemůže žádným způsobem nahradit vlastním uvážením.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh žalobkyně zamítl. O samotné kasační stížnosti bude rozhodnuto později.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. listopadu 2013

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu